

[Hans Hansen (Rørby).]

det fra et urimelig højt Niveau, som alle maatte være belavet paa ikke kunde holde, til et mere normalt Niveau, som maatte følge med den stærkt forøgede Produktion.

Fejlen ved Valutacentralen var, at man med den mente at kunne forhindre, at den danske Forbrugerbefolkning fik Adgang til at købe Varer til Verdensmarkedets faldende Priser, og man har ogsaa ulykkeligvis formaaet med dette Apparat sammen med en hel Del andre prisfordyrende Ordninger at holde højere Priser paa Indkøbsvarer, medens man naturligvis ikke ved Valutacentralen eller andre Foranstaltninger har rokket Verdensmarkedets Priser 1 Øre. Derfor skal ogsaa siges endnu en Gang, at Valutacentralen tvinger Danmarks Forbrugerbefolkning til at købe dyrt, samtidig med at Landbruget som det største Eksport-erhverv bliver ramt haardest, fordi det maa sende 80 pCt. af sin Produktion ud af Landet, og denne bliver betalt med Priser, som vi med vor Lovgivning inklusive Valutacentralen ingen Indflydelse har paa eller kan forandre, medens Landbruget maa købe til forhøjede Priser alt, hvad det skal købe, og for at fordele denne, man kan vist godt sige Galskab, har man bl. a. gjort Flæsk og Smør og andet til Luksus for Byernes Arbejdere og for alle Forbrugere uden for Landbrugserhvervet.

Og saa er den højtærede Handelsminister og andre med ham endog frimodig nok til at ville paastaa, at Valutacentralen er nødvendig af Hensyn til Afsætningen af vore Lanbrugsvarer! Jeg mener fremdeles, at jeg i min Tale har ført Beviset for, at Valutacentralen er Skyld i, at vor Samhandel med Udlandet, som Andel i Verdenshandelen betragtet, er faldet fra 1,7 pCt. til 1,3 pCt. eller med omtrent $\frac{1}{4}$. Derfor mener jeg ogsaa, at det første fornødne i dansk Politik er at faa Valutacentralen afskaffet, og jeg tror ogsaa, at det sker inden længe.

Medens der ikke her i Rigsdagen ved denne Finanslovbehandling er sket noget særligt opsigtsvækkende, er der sket noget hist og her i Landet, som er interessant. Saaledes har De samvirkende jyske Husmandsforeninger holdt Sendemandsmøde i Aarhus i Dagene fra 10. til 11. November, hvor der bl. a. blev vedtaget en Resolution, som jeg har faaet tilsendt fra Foreningernes Sekretær. Jeg har set i Bladenes Referater, at den højtærede Statsminister har holdt en stor Tale paa Sendemandsmødet i Aarhus. Jeg har læst denne Tale i „Demokraten“, og blandt andre Ting, Statsministeren var

inde paa i sin, som jeg synes undertiden gode Tale, skal Statsministeren ogsaa have sagt, at det er Godtkøbsagitation at kræve Frihed, Frihandel og fri Omsætning. Saa vidt man kan se af Bladenes Referater og for Resten ogsaa af den omtalte Resolution, der blev vedtaget, er Statsministerens Tale ikke just blevet modtaget uden Protest fra de jyske Husmænds Side. Et Blad skriver, at Statsministeren var gram i Hu, fordi den Opposition, der var kommet til Orde imod Regeringens Politik, fik stærkt Bifald paa Sendemandsmødet, og „Silkeborg Social-Demokrat“ henstiller bl. a. i en Leder i sit Nummer for 24. November, at Husmændene i Fremtiden vælger deres Sendemænd med større Skønsomhed. Saa megen Kritik har der altsaa været paa Husmændenes Sendemandsmøde mod Regeringens Politik.

Efter Referatet i „Demokraten“ i Aarhus af Statsministerens Tale skal den højtærede Minister have sagt, at det jo ikke kunde nytte saa stort, om en Husmand producerede et Par Svin mere, eller om en Gaardmand med 18 Køer fik et Par Køer mere. Det vilde, mente Statsministeren, højst kunde føre til, at et Par Slagteri-arbejdere og en Undermejerist kunde komme i Arbejde, men det vilde intet betyde for Beskæftigelsen som Helhed. Hvis det er den Slags Betragtninger, der er Ledetraaden i Regeringens Beskæftigelsespolitik, saa begynder man at forstaa Statsministerens Udtalelser fra Ingeniørsmødet om Tomhændetheden over for Arbejdsløsheden. Thi hvis den højtærede Statsminister ikke kan begribe, at netop det Par Svin mere maaske er den Fortjeneste, som Husmanden mangler i at kunne foretage Reparation og Istandsættelse eller gøre Indkøb af Redskaber og Husgeraad, hvorved han er med til at sætte Arbejde og Omsætning i Gang — hvis den højtærede Statsminister ikke kan forstaa, at denne lille sidste Del er det egentlige til Fremskaffelse af den manglende Købeevne, der sætter Hjulene i Gang og giver Haandværkere og Vognmænd Beskæftigelse, synes jeg, man har Lov til at sige, at saa mangler der meget i den Forstaaelse, der skulde være en Forudsætning hos en Regeringschef, der skal repræsentere en Regering, der søger at regulere hele Erhvervslivet.

Det er jo slet ikke de to Slagteri-arbejdere eller den ene Undermejerist, der faar Arbejde, som har afgørende Betydning i denne Forbindelse, men det er den større Købeevne hos Producenterne, de maaske